

Ze spisového materiálu Policie České republiky vyplývá, že obviněná zaměstnaná jako pracovnice podatelny Obvodního státního zastupitelství pro [REDAKCE] v období od 9. října do 15. listopadu 2018 pořídila prostřednictvím svého mobilního telefonu kopie písemností, které byly součástí trestních spisů a obsahovaly osobní údaje poškozených, trestně stíhaných nebo vězňených osob. Jednalo se o fotografie záznamů o zahájení úkonů trestního řízení, zaslání zprávy orgánu sociálně-právní ochrany dětí, návrhu na prodloužení lhůty prověřování, rozsudková data k aktuálnímu vězňení a obžalobu. Tyto dokumenty obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, datum narození nebo rodné číslo, adresa bydliště, popis závadného jednání, které bylo předmětem trestního stíhání a další. Některé z uvedených fotografií pak, jak uvedla, zaslala prostřednictvím aplikace Messenger příslušníkům Policie České republiky [REDAKCE] a [REDAKCE] které znala ze svého předchozího zaměstnání, a kteří se na trestním řízení podíleli, a to s úmyslem na sebe upozornit. Další vyfotografované dokumenty nikomu nezasílala. Dle vyjádření obviněné nebylo jejím úmyslem nikoho poškodit nebo někde předmětné fotografie zveřejnit a svého jednání lituje.

Správnímu orgánu bylo dne 21. ledna 2019 doručeno vyjádření [REDAKCE], který na dotaz správního orgánu uvedl, že [REDAKCE] nezná. V roce 2018 sice obdržel prostřednictvím aplikace Messenger fotku nějaké písemnosti, ale přesnější datum si nepamatuje a rovněž si nepamatuje o jaký typ dokumentu se jednalo. Dne 30. ledna 2019 pak správní orgán obdržel vyjádření [REDAKCE] který uvedl, že obviněnou zná přibližně 3 roky. Prostřednictvím aplikace Messenger od obviněné obdržel v měsíci říjnu nebo listopadu jednu fotografii záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, který on sám pořídil.

Od 25. května 2018 je účinné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Tato skutečnost nemá žádný dopad na účinnost § 15 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a v něm definovanou povinnost mlčenlivosti a rovněž tak na odpovídající skutkovou podstatu přestupku spočívajícího v porušení povinnosti mlčenlivosti, neboť tato ustanovení zůstávají i nadále účinná.

K předmětu řízení správní orgán uvádí, že podle čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Údaje obsažené ve vyfotografovaných dokumentech jsou nepochybně osobními údaji, na jejichž základě je subjekt údajů jednoznačně identifikován a které se k němu vztahují.

Ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. stanoví, že zaměstnanci správce nebo zpracovatele, jiné fyzické osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, a další osoby, které v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přicházejí do styku s osobními údaji u správce nebo zpracovatele, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o osobních údajích a o bezpečnostních opatřeních,

jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení osobních údajů. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení zaměstnání nebo příslušných prací. Na obviněnou pak tato povinnost dopadala jako na zaměstnance správce. Správcem uvedených osobních údajů byl přitom zaměstnavatel obviněné, tj. Obvodní státní zastupitelství pro [REDACTED]

Z výše uvedeného je zřejmé, že obviněná ve vztahu k osobním údajům vymezeným ve výroku tohoto rozhodnutí povinnost mlčenlivosti porušila právě tím, že vyfotografované písemnosti obsahující osobní údaje zaslala prostřednictvím aplikace Messenger dalším osobám.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. postačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Správní orgán na základě spisového materiálu dospěl k závěru, že jednání obviněné bylo spácháno přinejmenším ve formě nevědomé nedbalosti [§ 15 odst. 3 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.], neboť nevěděla, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měla a mohla.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, k osobním poměrům fyzické osoby a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku. Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl především k povaze a závažnosti přestupku, přičemž má na základě § 38 zákona č. 250/2016 Sb. za to, že závažnost přestupku zvyšuje skutečnost, že dokumenty obsahovaly osobní údaje související s trestním řízením. Dále však závažnost jednání obviněné snižuje skutečnost, že pořízené fotografie zaslala pouze příslušníkům Policie České republiky, kteří se na řešení trestních kauz podíleli, tudíž byly s jejich obsahem seznámeni. Polehčující ani přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

Správní orgán považuje skutkové zjištění za dostatečné, a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 15 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zachovávat mlčenlivost o osobních údajích, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

V souladu s § 45 zákona č. 250/2016 Sb. tímto správní orgán upozorňuje obviněnou, že pokud by se v budoucnu dopustila podobného jednání, hrozí jí uložení pokuty.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha 5. února 2019

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru kontrolního